

STERAVOND

18 december 1970

INLEIDING

Goedenavond, vrienden.

Dit is dan weer die eigenaardige bijeenkomst die eenmaal per jaar door onze groep wordt gehouden. Wij noemen deze: Steravond

Misschien vindt u dit een wat eigenaardige benaming. Maar als u rond u ziet, zult u waarnemen hoe voor deze bijeenkomst de leden van alle zijden bijeenkomen. Aan onze zijde is dat precies hetzelfde: vanuit alle sferen, voor een ogenblik alle taken onderbrekende, komen ook wij uit de geest hier met u tezamen. Dit is een avond, waarop wij trachten voor een kort ogenblik onze werkelijkheid wat dichterbij de uwe te brengen. Dit is ook de avond, waarop wij de redelijkheid die de mens eigen is en die wij in ons werk steeds trachten te doen doorklinken, voor een ogenblik willen vergeten. En dit is belangrijk, ook in deze tijd.

Wanneer u de wereld rond u bezieet, ontdekt u overal spanningen. Overal vinden verschrikkelijke gebeurtenissen plaats, overal dreigen negatieve ontwikkelingen. Maar vooral die negativiteit is niet blijvend. Het enige wat voor ons werkelijk blijvend kan zijn, is de innerlijke wereld die wij in onszelf meedragen, de innerlijke wereld die wij ook naar buitentoe belangrijk kunnen maken. Dit laatste is hetgeen wij op deze avond gezamenlijk zullen proberen te doen. Want juist hierdoor kunnen wij de positieve waarden in de wereld versterken.

Er is al vele malen gesproken over de wijze, waarop alles op een avond als deze pleegt te werken en te gaan. Ik meen dan ook dat het niet noodzakelijk is u weer bezig te gaan houden met een lang betoog over gedachtenuitstralingen, invloeden, inwerkingen, gebundelde krachten en alles wat daarmee maar in verband kan staan. U kunt trouwens dit, zo nodig, altijd weer terugvinden in de annalen - of moet ik zeggen de oude geschriften - van de Orde, waarin dit tijdens andere steravonden reeds rijkelijk werd behandeld en vastgelegd. Daarom lijkt het mij beter met u een ogenblik te spreken over onszelf: u in de stof en wij hier in de geest.

U leeft in deze stoffelijke wereld en bent voortdurend min of meer in opstand tegen die wereld, tegen uw omgeving. Wij leven in een eigen wereld, maar kunnen de disharmonieën, die wij zo vaak zien, niet altijd even prettig verwerken en hun bestaan zonder meer verdragen. U leeft in een wereld waarin zoveel gebeurt wat wel belangrijk zou kunnen zijn dat u vaak aan het belangrijkste voorbijgaat. Wij leven in een wereld, waarin de details van het bestaan vaak zo onbelangrijk schijnen dat wij de betekenis die dergelijke dingen voor u hebben, wel eens vergeten. Wij moeten dan ook maar eens beginnen met toe te geven: wij zijn allesbehalve volmaakt. Niet dat ik nu aan zal nemen dat dit voor de eerlijken onder u een ontstellende mededeling zal zijn, want u weet het omtrent uzelf evengoed als wij het omtrent onszelf weten.

Maar ondanks het feit dat wij de volmaaktheid niet bezitten, hebben wij toch ergens in ons iets wat dit benadert in onze ogen: een beeld, een ideaal. Dit is gebouwd uit een tikje droomwereld, een tikje theorie en een klein beetje werkelijkheid van leven: een eigenaardig mengelmoes, waaruit wij trachten voor onszelf een zin van leven te distilleren, een vreemde samenvoeging van ingrediënten die ons, soms bewust, maar vaak ook gedreven door onbewuste factoren, ertoe beweegt, iets goeds te willen doen, iets belangrijks te willen zijn. Deze drijfveren berusten niet alleen in de materie. Ook wanneer u, als mens, geen feitelijke, geen menselijk redelijke zekerheid hebt dat er een leven is na de dood, en wij als geest geen werkelijk, en redelijk kenbare zekerheid bezitten omtrent de zin van een voortdurend verder gaan, zo geloven wij hierin. Door dit geloof worden wij in vele gevallen gedragen.

Nu blijkt er bij ons allen in het leven nog een eigenaardig facet van het bestaan op de voorgrond te treden: wij houden er niet van alleen te staan. Wij hebben altijd weer het gevoel dat wij met anderen tezamen méér betekenen, sterker zijn, dan wij alleen ooit kunnen zijn. Ik meen dat dit niet alleen maar op illusie berust: tien mensen kunnen honderdmaal meer denkbeelden produceren dan één enkele mens, daar men ook elkander tot nieuwe denkbeelden stimuleert. Eén enkele geest kan natuurlijk wat kracht geven aan de wereld. Maar tien geesten kunnen vele malen meer dan slechts tien keer zoveel kracht aan de wereld geven, omdat wij in een dergelijk geval elkander eveneens stimuleren. De wisselwerking tussen mens en mens, tussen geest en geest, is dus bij het natreven van een bepaalde prestatie wel heel erg belangrijk. Hoeveel belangrijker zou het dan misschien kunnen zijn, wanneer er ook een wisselwerking op bewust vlak mogelijk zou zijn tussen mens en geest, tussen geest en mens.

Ons werken met gedachtenkracht en soms misschien ook met enkele magische spanningen gedurende deze bijeenkomst en tijdens bijeenkomsten als deze berust op dit beginsel van samenwerking. Hierbij gaan zo goed mogelijk mens en geest, geest en mens, tezamen in zo groot mogelijke harmonie. Deze gezamenlijkheid proberen wij voor onszelf te vinden, wij trachten hierin de rijkdom in schakeringen van denken en gevoelen te vinden die ademloze aanvaarding boven het redelijke uit ook; die zelfsuggestie zou men misschien ook kunnen zeggen, waardoor wij gezamenlijk een kracht kunnen zijn.

Wij mogen hier rustig enigszins logisch en redelijk blijven denken, zeker tijdens deze eerste inleiding. De wereld is niet bepaald goed en wij kunnen haar niet zo een-twee-drie eens even tot iets geheel goeds gaan maken. Maar veel in de wereld lijkt negatief. Misschien kunnen wij gezamenlijk de positieve zijden die men zo vaak over het hoofd ziet, een beetje duidelijker in de wereld kenbaar maken.

Dit op zich is al heel erg belangrijk. Maar een goede waarnemer zal ook ontdekt hebben dat de wereld tamelijk onbeteugeld lijkt in deze dagen. Overall treffen wij sterk overtrokken emoties aan, gevoelsuitbarstingen zonder redelijke beperking of achtergronden die delen van de mensheid en op de duur misschien de wereld zelf ten onder dreigen te richten. Maar wij kunnen dan ook in dit geval de suggestie van vrede, van mogelijke bereiking, gevoelens van zekerheid in de wereld uitstralen, waardoor ondanks alle emoties toch een positievere reactie binnen het kader van de werkelijke mogelijkheden kan worden verwacht bij vele anderen.

Wij stellen ons echter niet voor dat wij zeer veel op deze avond in en voor uw wereld zullen kunnen bereiken. Stel eens dat de werking op mensen van hetgeen wij uitzenden in een straal van 30 tot 60 km plaats vindt. Wij moeten er verder rekening mee houden dat wij ons aan de kust bevinden, zodat het binnen deze straal levende aantal mensen kleiner is dan mogelijkheden die wij zouden aantreffen wanneer een dergelijke bijeenkomst met een gelijkblijvende bevolkingsdichtheid in het midden van het land gehouden zou worden. Bij de mensen die wij dan kunnen bereiken, zullen wij ten hoogste een kleine verandering van gevoelens en denken plus zeer misschien een kleine vergroting van de levenskracht kunnen bereiken. Dat betekent natuurlijk ook wel iets, maar voor het geheel van de wereld is, het toch zeker niet veel. Stel eens dat wij op deze avond met ons werken rond 1.000.000 mensen bereiken - en in feite zijn het er waarschijnlijk minder. Wat is nu 1.000.000 mensen op het geheel van de wereldbevolking? Niet veel natuurlijk. In aantallen is hetgeen wij mogelijk zullen bereiken zeker niet overstelpend. Maar aan de andere kant: wanneer er zelfs maar 500.000 mensen een haast onmerkbaar beetje rustiger, vrediger worden, zal hiervan een invloed uitgaan die weer ongetelde anderen zal beroeren.

Het werkelijke effect is dus niet bepaald door het aantal mensen die gedurende het experiment - zo mogen wij een bijeenkomst als deze toch wel noemen - beroerd worden. Wij hebben als het ware wat geestelijke olie op de golven geworpen die zich, vanuit degenen, waarmee wij een contact bereikten, verder over de wereld zal kunnen uitbreiden. Want zij geven het effect van

de olie door aan anderen, zodat de invloed zich nog enkele dagen als een olievlek zal kunnen blijven uitbreiden en daarbij de stemming van steeds meer mensen vrediger zal maken. Het is niet veel wat je kunt doen, wanneer je alleen maar kijkt naar de onmiddellijke contacten. En toch is het eigenlijk enorm veel wanneer je ziet naar de uiteindelijke werkingen. Een vreemde tegenstrijdigheid: redelijk gezien is hetgeen wij doen zeer weinig. Wij weten dat de gebeurtenissen die wij langs deze weg zouden kunnen beïnvloeden, maar zeer beperkt in aantal zijn, terwijl de inwerkingsmogelijkheid ook in omvang zeer beperkt zal zijn.

Toch is het belangrijk dat wij dit doen, zo goed wij maar kunnen. Want een mens die harmonie weet te vinden is een rijk mens en kan anderen onmetelijk veel schenken vanuit een innerlijke rijkdom die in waarde niet vermindert, wanneer je geeft. Wanneer ook maar een enkele mens door ons werken de stimulans vindt tot een iets rustiger, harmonischer, vrediger bestaan en denken, kan hij hierdoor voor zichzelf en anderen zo enorm veel meer gaan betekenen dat er geen waardebepalingen meer mogelijk zijn. Het is deze betekenis die onze bijeenkomst belangrijk maakt, deze mogelijkheid die aan ons streven van deze avond, werkelijke inhoud geeft. Er zijn dingen, waar je eigenlijk niet precies over kunt spreken. Je kunt er geen passende omschrijving van geven, je kunt het niet uitdrukken in getallen, je kunt van het verloop van dergelijke waarden zelfs geen grafische voorstellingen maken. Maar wanneer wij hier iets tot stand brengen, is dat een werkelijke ontwikkeling hoe onomschrijfbaar de gevolgen en zelfs de gebruikte krachten dan ook zijn.

En wij zijn de enigen niet die op aarde met deze middelen en krachten werken. Bijeenkomsten, zoals wij deze vanavond hier houden, worden in verschillende vormen, met verschillende rituelen, maar met gelijksoortige bedoelingen en uitwerkingen gehouden over de gehele wereld. Soms werken wij daarbij met mediums, soms met geïnspireerden als middelpunt. Maar de uiteindelijk bereikte uitwerkingen zijn vergelijkbaar met hetgeen wij op deze avond ook hier hopen te bereiken.

In dagen dat de mensheid op de proef wordt gesteld, is het erg belangrijk dat zij enig houvast krijgt. Iets wat als zodanig kan fungeren, kunnen wij misschien aan een deel van de mensheid vanavond bieden. Beschouw uzelf dus vanavond alstublieft, niet als "de orde der verdraagzamen, voor het vieren van een steravond bijeengekomen", hóe mooi dat ook klinkt. Beschouw uzelf voor een ogenblik als deel van de levende en denkende mensheid die het goede wil die vreugde wil die vrede wil die medemens wil helpen, maar haars ondanks voortdurend uit de koers geslagen wordt. Wij willen niet veel méér zijn vanavond als een deel van dit geheel. En dat is een heel belangrijk punt.

Wij gaan werken met geestelijke krachten. Dit is een zeer ruime term die aanduidt dat wij zullen werken met vibraties die op het menselijk mentaal gebied liggen, maar in hun werkingen verder gaan en inwerken op de astrale wereld, ja, in de hogere lichtende werelden hun waarde hebben en ervaren kunnen worden. Wat wij uit gaan zenden, zenden wij zowel uit naar de mens als naar de geest. De kracht die wij gebruiken, heeft een groot doordringingsvermogen, maar om werkzaam te zijn heeft zij enig response nodig. Dit laatste betekent voor ons dat de inwerking die wij feitelijk kunnen bereiken, bepaald wordt door de mentale invloed die wij uit kunnen stralen. Zou dit niet het geval zijn, dan zouden wij via verschillende sferen de gehele wereld wel kunnen bereiken. Zoals de zaken staan, hebben wij echter de reactie in de mens nodig.

Wanneer u bij deze bijeenkomst tegenwoordig bent, zo is uw aandeel in het gebeuren enigszins aan de passieve kant. U zit hier, luistert misschien ademloos. Misschien gaat u er even in op, misschien kunt u even vanuit uzelf die extra duw geven van positieve gedachten. Maar daar blijft het dan ook wel bij. Daarom voeren wij voor u een soort ritueel toneel op, maken gebaren die hun eigen werking en betekenis hebben, roepen krachten aan, gebruiken formules. Dit zijn dingen die op zichzelf niet zo erg belangrijk plegen te zijn, maar gezamenlijk toch een kracht kunnen opwekken, dingen die de scheiding, die pleegt te bestaan tussen mens en geest, voor

een ogenblik wat minder groot kunnen maken. Dat is eigenlijk het tweede punt: wat hier gebeurt, is belangrijk door de kracht die wij oproepen, niet door de wijze, waarop dit gebeurt.

Ik ben hiermede nog niet aan het einde van mijn betoog, ofschoon ik mij voor kan stellen dat er onder u zijn die nu voor zich mompelen: moet er dan altijd zo lang inleidend gekletst worden? Ik neem u dit niet kwalijk wat zo zou ikzelf onder gelijke omstandigheden ook denken. Maar let wel: wij moeten ook iets opbouwen. Nu is het heel aardig om u te gaan vertellen hoe het er op het ogenblik voor staat. Er zijn al aardig wat entiteiten verzameld en er komen er nog steeds meer bij. Zo zijn er entiteiten die met de aanwezigen persoonlijk verbonden zijn, anderen zijn verbonden met de Orde en er zijn zelfs vele welwillenden aanwezig die eigenlijk met niemand iets te maken hebben, maar zich aangetrokken voelen door de sfeer, de heersende denkwijze en zich zo voor een ogenblik met ons verenigen.

Om ons werk te doen slagen, is er ook in de geest een grotere en hechte groep van node. Om dit te bereiken is er tijd nodig, is een zekere sfeer nodig. Van onze zijde is er wel degelijk arbeid te verzetten om dit mogelijk te maken. Een eenheid bereik je nu eenmaal niet zonder meer. De eenheid, waarop ik doel, is uit de aard der zaak de geestelijke eenheid, een niet meer ten koste van alles jezelf willen zijn, niet meer de nadruk leggen op alles wat je zelf bent, weet en kunt. De eenling moet voor een ogenblik op kunnen gaan in de grotere gemeenschap om in die gemeenschap voor korte tijd slechts als deel van het geheel te kunnen bestaan zonder meer, zonder nadruk op of groot besef van eigen persoonlijkheid.

Dit bij mensen te bereiken is niet zo moeilijk als u misschien zou denken. Met de juiste benadering, de juiste suggesties kun je zo ongeveer 90 % van de mensen wel tot een tijdelijke maar voldoende eenheid bijeenpraten of brengen. Dat er rond 10% van de aanwezigen overblijft die niet in het geheel kan worden opgenomen, is verder niet al te storend. Maar wanneer je ook de geest in een dergelijke eenheid wilt gaan betrekken dient men het geheel veel nauwkeuriger af te stemmen en is aanmerkelijk meer tijd noodzakelijk. Dit laatste ook al, omdat verschillende suggesties die voor u zo mooi en juist werken, voor de geest niet geheel werkzaam of toepasselijk zijn. Je moet dus eigenlijk op twee vlakken gelijktijdig werkzaam zijn. Hierbij representeer ik op het ogenblik degenen die met de mens werken. Maar met mij en anderen te samenwerkende in hetzelfde tempo, met dezelfde bedoelingen, werken anderen op dit ogenblik met de geest om de begeerde geestelijke band op de juiste wijze en het juiste ogenblik tot stand te kunnen brengen.

Op een avond als deze zal voor u de vraag rijzen, of hier niet zeer sterk op sentimenten gespeeld wordt. Want het is duidelijk dat u hier bepaalde gevoelsbelevingen kunt ondergaan en door uw gevoelens, die kundig worden gewekt, voor een ogenblik vervreemd kunt worden van uw persoonlijke werkelijkheid. Zeker, er wordt gesuggereerd, en daarbij wordt een beroep gedaan op gevoelens. Maar vergeet hierbij niet dat - zelfs wanneer u het geheel als een zuiver suggestieve aangelegenheid zonder meer zoudt willen beschouwen wat het zeker niet is - de suggestie voor elke persoon betekenis kan hebben. Wanneer de mensen heen gaan, voelen zij wat extra kracht, tonen zij wat extra beheersing. Zo hier en daar blijkt zelfs een kwaal een tikje genezen te zijn, vooral in gevallen, waarbij de zenuwen een grote rol spelen. Zelfs indien men de geestelijke werking en de uitgestraalde invloed ontkent, blijft de waarde van het geheel dus positief. Wat er ook gebeurt in het spel van stof en geest op deze avond, de eindbedoeling is positief en de resultaten zijn positief.

Wat dan te denken van de krachten die worden gebruikt, de krachten die als het ware worden gemodelleerd die in een bepaalde toestand en vorm worden gebracht? Wel, wanneer ik hier voor u sta - u heeft het zo even al voor een ogenblik kunnen bemerken - hangt er boven ons een soort veld. Dit veld wordt opgebouwd door de gedachten van de mensen en op het ogenblik reeds steeds meer versterkt door krachten vanuit de sferen. Wanneer ik een enkel gebaar maak binnen dit veld, gaat hiervan een beroering uit. Er zullen er onder u zijn die het gevolg reeds nu kunnen aanvoelen, zij het als een koelte, een spanning rond zich of een lichte prikkeling. Dit

veld is voor ons de basis, van waaruit wij werken. De vorm van de energie die hierin is gevangen, zou vele twistgesprekken kunnen doen ontstaan. Maar het is hier niet tijd of plaats om dit alles uit te gaan leggen. Dat er echter hier een soort veld bestaat en dat er een zekere spanning van uitgaat, hebt u nu zelf kunnen constateren. Wanneer wij een veld met spanning hebben, kunnen wij dit gebruiken om elke willekeurige trilling die daarop geënt wordt, met enorme kracht uit te zenden. Het geheel werkt middels een verdringingsprincipe dat ook bij radio en dergelijke gebruikt wordt.

Wij gaan dit veld dus niet alleen opbouwen, maar wij gaan het ook manipuleren, het een vorm geven. Om het ons mogelijk te maken die vorm zojuist mogelijk te bepalen, moet u voor een ogenblik vrij zijn, een ogenblik zo vrij mogelijk worden van hetgeen u bent en meent te zijn. Voor een ogenblik moet u vergeten wat u voor waarden, zorgen, voordeeltjes of pleziertjes hebt of verwacht. Om ons doel zo goed mogelijk te benaderen hebben wij een moment nodig, waarin u even vergeet, wie en wat u bent. Ook wij proberen dat even te vergeten. Er is een ogenblik nodig, waarin het denken door enkele stimuli - visueel als gebaren, of als klank door de betekenis van een woord, of een opgelegde uitstraling - in staat wordt gesteld een eenheid te bereiken. Wij gezamenlijk moeten het veld vormen. Maar onze gezamenlijke instelling, de waarde van ons denken, de harmonie die wij bereiken, zal tevens de modulatie moeten vormen, die wij op het veld van onze krachten enten. Voor een ogenblik moeten wij onszelf aan de wereld zenden als een boodschap van het goede, van Licht, van positiviteit.

En wanneer wij dit doen, zijn er altijd nog de voorwerpen hier voor mij, waar wij traditioneel ook iets moeten doen: voorwerpen die wij instralen. Er ligt hier voor mij heel wat van allerhande aard en soort door elkaar. Het is niet belangrijk of een dergelijk voorwerp groot is of klein, Wel is het zeer belangrijk dat het van edelmetaal is. Wat wil zeggen dat het een metaal is, waarin een lichte wijziging van moleculairspanningen mogelijk is. Dit klinkt u mogelijk vreemd in de oren. Het komt er in wezen op neer dat je een kleine spanning in het metaal brengt. Wanneer deze spanning is afgestemd, zo is het duidelijk dat het voorwerp het sterkste zal reageren, wanneer je het brengt in een veld - aura, gedachtenstraling - die aan de ingelegde spanning tegengericht is. Want op dat ogenblik begint het voorwerp te storen en brengt zo een zekere waakzaamheid tot stand. Het compenseert als het ware een deel van uw onbeheerstheden. Wanneer een negatieve kracht rond u hangt en het voorwerp heeft een positieve uitstraling, zo begint het eveneens u te beïnvloeden, te wekken, tot u zelf positief bent ingesteld. Hierdoor zal een negatieve kracht niet zoveel kunnen doen.

Het zijn geen wonderen die u hiervan moogt verwachten dat zult u wel begrijpen. Beschouw een dergelijk voorwerpje liever als een soort accumulatoretje, waarin een betrekkelijk kleine kracht wordt neergelegd die echter kan reageren op het geheel van uw aura. Men zou het enigszins kunnen vergelijken met een hartstimulator die voortdurend de pulsen geeft, waardoor uw leven een zekere gelijkmatigheid kan bereiken in de eigen uitstraling, zodat de mens een zekere harmonie kan bewaren. Hierdoor helpt het voorwerp u in vele gevallen ook bepaalde gevoeligheden die u anders verwaarloost, op te merken en daarop juister en beter te reageren. Denk dus niet dat een ingestraald voorwerp iets heiligs is, óf misschien een soort panaceum vormt voor alle kwalen. Het is niets meer en niets minder dan een wekkertje dat u helpt om in de juiste harmonie te komen op ogenblikken dat deze bedreigd wordt, of misschien sterk verstoord is. Het is een wekkertje dat het u mogelijk zal maken u open te stellen voor levenskrachten op ogenblikken dat u hieraan werkelijk behoefte hebt. Dat is alles.

De mensen hebben van dit alles vaak heel wat gemaakt en veel overdreven. Aan de andere kant zal u duidelijk zijn geworden dat een dergelijk voorwerp niet geheel zonder belang is voor degene die het draagt of hanteert. Het gaat er dus niet om hoe groot de hoeveelheid metaal is en hoe sterk het geladen is alleen. Belangrijker is de wijze waarop u zelf reageert erop. Een mens die van zich uit gemeenlijk positief denkt, houdt hierdoor als het ware de accu op spanning. Een mens die sterk emotioneel is en daarbij negatief geneigd, zal zeer snel de aanwezige krachten gebruiken, door voortdurende wekprikkels tot ontlading te brengen. Al is de betekenis en

mogelijkheid dus zeer betrekkelijk, toch kan een ingestraald voorwerp u helpen. En dat is van belang in deze wereld van u.

Ten laatste zou ik U nog iets willen zeggen over de tijden die komen - ofschoon wij daar een volgende vrijdag of zo nog wel verder op in zullen moeten gaan. Het merendeel van de spanningen die op het ogenblik op de wereld bestaan, zijn door misverstanden ontstaan. De mensen begrijpen niet wat de werkelijke verhoudingen zijn. Zij begrijpen de werkelijke problemen niet, zij begrijpen de dingen anders dan een ander en kunnen zich in de toestand of denkwijzen van die ander niet inleven. Dergelijke spanningen kunnen natuurlijk tot zeer grote en door niemand gewenste gevolgen voeren. Er kunnen stakingen komen, waarbij slachtoffers vallen. Er kunnen economische rampen ontstaan, waarbij grote kapitalen - fictief of reëel - verdwijnen als sneeuw voor de zon. Indien de mens echter leert zijn egoïsme wat te beteugelen en in de eerste plaats leert streven naar een samenwerking met anderen, zal hij de gevolgen van dit alles gemakkelijk kunnen overwinnen.

Nu weten wij toevallig dat het komende jaar heel wat zware proeven van een dergelijke aard voor u in zijn schoot draagt. O, uw eigen leven zal niet zo negatief zijn op persoonlijke basis, wees daarvoor niet bang. Maar in de wereld en landen rond u zullen er toch wel vele verschijnselen kenbaar worden die u beangstigen en zeer negatief toeschijnen. Zeker zullen vele ontwikkelingen u het gevoel geven dat het anders zou moeten zijn. Daarbij komt dat ook de natuur niet geheel rustig is en feitelijk middels rampen, rampjes en andere waarschuwingen de mensen tracht te brengen tot een zekere saamhorigheid. Het laatste is natuurlijk niet redelijk als stelling. Maar een beredeneerde redelijkheid moet u dezen avond dan ook niet van mij verwachten.

Luister eens goed: wat een dergelijk jaar werkelijk voor de mensen betekent, wordt niet bepaald door de economische tendenzen, de sociale omwentelingen, oorlogsdreigingen en politieke problemen. De werkelijke betekenis van het jaar zal worden bepaald door de wijze, waarop de mensen bereid zullen blijken te zijn elkander zonder veel eigenbelang te helpen en bij te staan. Wanneer de mensen werkelijk bereid blijken samen te werken en niet ten koste van anderen beter proberen te leven of te zijn, maar zich tezamen met anderen en voor eenieder aanvaardbaar bestaan, geestelijk, zowel als stoffelijk trachten op te bouwen, dan zijn alle dreigingen die dit komende jaar in zich bergt, in wezen erg onbelangrijk.

Werkelijke gevaren zijn een kwestie van mentaliteit. In 1971 zult u steeds weer zien dat een verkeerde mentaliteit - soms bij hoger geplaatsten, maar evenzeer bij gewone mensen - zeer vreemde gevolgen oproept. Juist dan is het belangrijk dat er bij de mensen een zekere harmonie bewaard kan blijven dat er ondanks alles sprake is van gevoelens van saamhorigheid. Juist hierom is het van het hoogste belang dat de mens zich niet voelt als de priesters die vroom ter tempel tijgen, maar noodlijdenden en gewonden langs de weg laten liggen, omdat zij zich, hiermede niet wensen te verontreinigen of hieraan geen tijd willen verliezen. Belangrijk is het dat elke mens als een barmhartige Samaritaan niemand langs de weg wil laten liggen, gewond, verslagen en eenzaam. Dat is een van de dingen, waaraan wij deze avond gezamenlijk misschien iets zullen kunnen doen. Wij kunnen, zeker in deze kersttijd, - die ondanks alle reclamerommel toch voor vele mensen nog de bewogenheid en tederheid draagt van het pasgeboren kind die hen brengt tot het gevoel dat je goed moet zijn voor anderen - veel bereiken.

Juist in deze tijd kunnen wij, met de harmonische impuls die wij uit trachten te zenden, deze gevoelens bij de mensen iets sterker maken en een meer blijvend karakter geven, zodat zij de feestdagen en de feestkalkoen kunnen overleven. Wij kunnen veel bereiken hoe weinig het ook is wat wij feitelijk kunnen presteren. Een kleine steen kan soms het begin zijn van een lawine die dorpen bedelft. Een kleine poging tot harmonie kan soms het begin zijn van menselijk begrip voor zeer vele mensen. Dat is het doel van de steravond van heden. Ik zal u nu vertellen wat er daarbij van u verwacht wordt, ook al zullen velen van u dit reeds weten.

U krijgt zo dadelijk een tweede inleider. Diens argumenten zullen veel poëtischer zijn naar ik vermoed, en in elk geval veel meer op sentimenten gericht dan alles wat ik u tot nu toe gezegd heb. En dat wil heel wat zeggen. Deze spreker richt zich niet tot u in de hoop dat u hem volgen en begrijpen zult. Wel richt hij zijn betoog op uw gevoelens, in de hoop dat u zich hierdoor emotioneel ook juist in zult kunnen stellen. Laat de redelijkheid dan ook maar even rusten. Laat uw eigen hoop en verwachting, uw gevoel, voor een ogenblik mee klinken in de woorden die u worden toegeslingerd en laat u maar even wat wegdrijven van de werkelijkheid, zoals u die normaal meent te zien.

Wanneer wij menen dat de juiste sfeer is opgebouwd en ook de geestelijke krachten een voldoende eenheid en omvang hebben gekregen - ik zie dat wij gelukkig nu ook al verschillende hogere contacten hebben kunnen maken - komt de spreker die men wel de celebrant noemt. Deze benaming is in zwang gekomen in een tijd dat wij ons vernamelijk op het ritueel verlieten om u te bereiken en u in wezen dus probeerden wat te overdonderen. Ik geloof niet dat dit op het ogenblik nog nodig is. Degene die voor deze taak komt, is iemand die precies weet wat hij kan doen, iemand die persoonlijk het witte Licht kent. Hij is dus iemand die de krachten die hier aanwezig zijn, gemakkelijk kan richten, sturen, manipuleren. Verwacht deze maal geen grote bezweringen. Zoals ik u reeds zei: dit is niet meer de tijd dat wij ons kunnen verlaten op een overdonderingstechniek zonder meer. Probeer mee te gaan, wanneer u gevraagd wordt kracht uit te laten gaan. Wanneer u gevraagd wordt u te concentreren of stil te zijn, doe dit voor een enkele maal eens zonder u af te vragen waarom. Wees eens een enkele maal klankbord zonder eigen bestrevingen of bedoelingen. U zult ontdekken dat de spanning die dan opgebouwd wordt, voor u wel degelijk betekenis heeft. Vraag u dan ook niet af wat, u nu voelt of gevoeld hebt. Wacht daarmee tot wij klaar zijn en u naar huis kunt gaan. Onderga eenvoudig de krachten. Later, wanneer u zich al begint af te vragen, of er wel werkelijk zoveel kracht was, zult u ontdekken dat zij nog steeds invloed op u heeft en u helpt. Ook u.

Dan komt het ogenblik dat alles klaar is dat de avond wordt afgesloten. Nu willen wij u niet te lang aan uw stoelen kluisteren dat heeft toch geen zin. Maar misschien kunt u, wanneer de laatste spreker is heen gegaan, nog even, al is het maar één of twee minuten, rustig blijven zitten. Hierdoor krijgt het spanningsveld de mogelijkheid af te vloeien. Hierdoor wordt voorkomen dat uw beroeringen allerhande minder gewenste spanningen doen ontstaan waarvan u misschien last zou kunnen krijgen. Het voorkomt ook dat er voor ons of het medium bijzondere spanningen optreden, waarbij schade zou kunnen ontstaan. En als ook dat korte ogenblik van even nasudderen voorbij is, gaat u rustig naar huis, of u haalt uw spulletjes op. Denk dan maar niet te veel over deze avond na. Maar als u, al was het maar voor een enkel ogenblik, een gevoel van Licht of vreugde had, probeer u dit dan steeds weer te herinneren en het om te zetten in iets wat in en voor u elke dag weer opnieuw zal kunnen leven.

En hiermede heb ik alles wat van belang kon zijn, werkelijk wel gezegd. Ik zal echter, voor ik ga, nog even de luchtwegen reinigen. Dat is voor de collega die na mij komt, aangenamer. En indien u zelf een soortgelijke behoefte zou gevoelen of nog een stukje Nederlandse verkoudheid weg wilt kuchen, is het, naar ik meen, nu wel het meest juiste ogenblik om dit te doen. (Gekuch en geproest enzovoort.) Zo, de neuzen zijn gereinigd, de kelen geschraapt, de tassen weer gesloten. Ik meen dat ik u nu wel kan overdragen aan de tweede spreker die ik niet verder bij u aan zal kondigen. Ik hoop dat u tijdens deze verdere avond met ons tezamen uw beste krachten zult willen geven.

VOORBEREIDING

Goedenavond, vrienden.

Wanneer het winter is, voel je achter de kaalheid van takken en bomen toch reeds zo nu en dan een kleine vleug van lente. Niet dat wij zoveel behoefte hebben aan een voortijdig komen van

de lente, maar dit gevoel maakt ons duidelijk dat alles verder gaat. Ons leven gaat voortdurend verder hoe wij ook zijn en wat wij ook zijn. Wij kunnen daaraan als mens of zelfs als geest niet zo erg veel doen. Maar wij kunnen wel iets anders doen: wij kunnen die vlagen van lente beschouwen als een nieuw leven, ook voor onszelf. Wij kunnen dan in onszelf de liefde weer ontdekken voor wereld, voor mensheid die wij eigenlijk al enigszins hadden afgeschreven als koud, hard en zinloos.

Wij zijn het in wezen vaak zelf die de lente maken. Ik herinner mij dit nog uit de dagen van weleer: wanneer de donkere tijd voor kerstmis was aangebroken en er al een paar kaarsjes stonden bij het stalletje dat reeds was opgesteld, al lag er nog geen kindje in het wiegje, zat ik er graag met een glaasje chocolademelk en een pijpje. Dan deinde de wereld voor mij weg. Dan was het eigenlijk een ogenblik, of je gelijktijdig weer terug heel jong en toch ook weer heel oud was. De tijd van de jeugd, van katekwaad, van winnen en verliezen, huwt op zo'n ogenblik met de tijd van terugschouwen en vergeten. Op dié ogenblikken ben je eigenlijk nergens: je leeft niet meer in je eigen wereldje, maar je hebt geen andere wereld gevonden. Je bent alleen, een caleidoscoop van eigenschappen en ervaringen die je misschien je geest of je ziel noemt.

Ik houd van dergelijke caleidoscopen. Hoe wonderlijk veranderen die eigenschappen en betekenissen niet van dag tot dag. Hoe rijk is niet het leven van een mens, wanneer hij een ogenblik vergeet dat hij een leeftijd heeft, een taak heeft en alleen al wat in hem is, samen laat werken en zich laat ontplooiën. Dat zijn natuurlijk moeilijke dingen. Als de meid zag dat ik zo zat te dromen, dan zei ze: "Hij doet wat, hij wordt al oud." En ik heb haar nooit op haar vergissing gewezen, al wist ik wel dat zij er soms over roddelde in onze kleine parochie. Want wat geeft het wat de mensen over je denken, zolang je leeft? Soms voel je je belast en beladen. Bij mij was dat een kwestie van een geweten en een paar koppige mensen en bij u zal het wel weer iets anders zijn. Maar altijd weer, wanneer je zo onder druk staat, heb je dé kans om even, even maar, vrij te worden. Dan kun je toch een ogenblik krachten opdoen, even jezelf zijn, zonder al de complicaties die je je wereldje noemt.

Het heeft mij ruim 50 jaren op aarde gekost om zover te komen. Ik kan dan ook niet van u verwachten dat u dit even snel van mij leert. Aan de andere kant: je bent niet zo belangrijk, als je vaak denkt. Neemt u mij dit niet kwalijk. U bent natuurlijk erg belangrijk, maar in uw eigen ogen toch belangrijker en onmisbaarder dan in werkelijkheid. Ik heb wel eens gedacht dat er zonder mij heel wat zieltjes teloor zouden zijn gegaan. Nu vraag ik mij af: heb ik er misschien niet net zoveel naar beneden getrapt als naar boven geduwd? Alles is zo betrekkelijk, weet u.

En als je die betrekkelijkheid begrijpt, blijft je alleen nog maar een geloof over. Een geloof. Ik heb geloofd in heel wat dingen die waardeloos waren. U doet dat ook, ook nu nog. Dat doen alle mensen. Maar ik heb ook op mijn wijze geloofd aan iets beters. Ik heb het de verlossing genoemd. U noemt het misschien weer anders. Maar wij geloven allen aan de mogelijkheid, om een ogenblik vrij te zijn, een ogenblik om jezelf te zijn, vrij van dood en lijden, vrij van beperktheid van je wereld, een ogenblik, waarin je gelukkig kunt zijn, omdat je leeft. Dat geloof is mij nooit beschaamd. Ik heb vaak gefaald, ik heb mij zelf vaak overschat. Maar dat is voor mij niet van belang. Belangrijk is voor mij dat er een eenheid is die verder gaat dan alles wat je je voor kunt stellen. O, zeker. U zult degenen die u verloren hebt in die nieuwe eenheid nog terugvinden. Maar dat is ook niet zo belangrijk meer, want dan liggen de zaken anders. Belangrijk is dat je een ogenblik jezelf kunt en moogt vergeten in het besef van de onmetelijke verbondenheid die bestaat tussen alle mensen en alle geesten.

Wanneer ik het over dergelijke dingen had, sprak ik altijd van God. En waarom zou ik mijn keuze van woorden veranderen? Onze God, de lichtvonk die wij in ons zelf vinden, is het begin van de eenheid, waarin onze betekenis bestaat in het Zijn zelf. Alle woorden over een God die ons liefheeft, worden waar op het ogenblik dat wij lief leren hebben: alles wat er bestaat, alles wat leeft - niet omdat het van ons is of omdat het een relatie heeft met ons, maar omdat wij het zien, omdat wij weten dat het er is. Dat is het ogenblik, waarop je werkelijk leeft.

Vóór die tijd leef je niet waarlijk. Zo leef je werkelijk voor een ogenblik en ja, dan komt er iemand en maakt je duidelijk: je behoort bij die groep. Ga er dus eens even heen en breng er de sfeer die nodig is. Maar ik kan u niets anders brengen dan mijzelf. Ik kan u niets presenteren van hoge machten. Alleen het feit dat ik ergens in opga, in uw bestaan, kan ik u misschien overdragen, daar ik het leven liefheb en u liefheb, omdat u een deel bent van het leven. Ik heb u niet lief als personen, maar als persoonlijkheden die allen tezamen het leven zijn. Ik heb u lief, omdat gij geschapen zijt. En waarom zouden wij de liefde voor het leven, voor het bestaan die in elk van ons is, ontkennen, zodra het de werkelijkheid wordt van al die anderen die ons bestaan zijn?

Elke gedachte die je hebt gedacht, elke mens die je hebt gekend, elke erkenning die in je leeft, elke strijd die je uitvecht met jezelf, vormt tezamen met al het andere het leven. Heb het dan lief! Heb het leven lief, omdat het zo wonderlijk schoon is, zelfs wanneer je moet lijden!

Binnenkort is het Kerstmis en dan wordt weer gesproken over het kindeke in de kribbe. Dan roept men weer: "Halleluja, de Messiah is geboren. Ere zij God in den hoge en vrede op aarde aan hen die van goeden wille zijn." En dan doen ze of het daarmee is afgelopen. Maar onder die kribbe ligt reeds het kruis klaar. In de glimlach van het kind ligt reeds de doodsstrijd van de man. In het beeld van een hemel die voor de aarde verlaten wordt, ligt ook de herrijzenis. Er is geen verschil. Je kunt het leven niet in brokken breken en sorteren, lieve mensen. Je kunt niet zeggen: dit is goed en dat is kwaad.

De vreugden die je hebt gehad en de pijnen die je hebt gehad, smelten aaneen tot de kostbaarheid van het leven, tot datgene, waardoor je deelhebt aan het leven. De strijd en de wreedheid van je wereld versmelt tot iets wat het leven eerst belangrijk maakt. Het geloof van de mens en zijn teleurstelling tezamen vormen de werkelijkheid, waaruit je leert. Dat is het kostbare leven. Dat is de onmetelijke liefde die alles verbindt dat is de zin van het bestaan. Dat ook is de God die je waarlijk vindt hoe dan ook en in welke schijn van vorm. Ik bemin het leven en alles wat er deel van is, ook u.

Maar juist daarom vraag ik mij af wat ik u kan geven. U hebt waarschijnlijk meer gestreden en geleden dan ik. Maar ik vrees dat u minder dan ik reeds de vreugde hebt gevonden die ligt in de erkenning dat al deze dingen één zijn. Die eenheid lijkt soms zo ver af van alles wat jouw werkelijkheid is. Maar voor het ogenblik willen wij trachten een korte wijle samen te gaan. Voor een kort ogenblik willen wij trachten alles te vergeten wat deelt en wat scheidt. Voor een kort ogenblik tenminste willen wij het leven terug laten vloeien naar zijn glorieuze eenheid. Een ogenblik willen wij God zien en beleven als levende in onszelf en stralende uit onszelf. En wij kunnen dit wonder beleven: niet door anderen, maar vanuit onszelf.

Laat de tijd voor een ogenblik stilstaan, laten de seconden voor een ogenblik hun razend tikken staken. Een ogenblik maar, mens. Lieve mensen, vrienden, delen van mijn leven, wees voor een enkel ogenblik uw complete zelf, wees voor een ogenblik vrij van voorbehoud, vrees en haat. Wees voor een kort ogenblik één met dé werkelijkheid. Laat voor een kort ogenblik de scheiding wegvallen van wel-geest en niet-geest, van wel-hebben en niet-hebben, wel-geloven en niet-geloven. Laat er een ogenblik zijn dat je hoe je ook bent, geest of mens, bent levende kracht, één met het bestaan. Dan zullen wij zeker slagen in de taak die onze broeder thans op zich gaat nemen.

Het wordt tijd de krachten te voegen en te richten, opdat het doel van onze bijeenkomst werkelijkheid worde. Ik ben in die gebeurtenis meer en intenser bij u, dan ik kan zijn, nu ik tot u spreken moet. Laat nu onze broeder die de krachten kan manipuleren, het medium maar over nemen.

KRACHT, WAARHEID, LICHT (CELEBRANT)

Wij zijn bijeen in de naam van de almachtige Liefde die het leven in stand houdt die is de Kracht, de Waarheid, het Licht.

Laat, o Schepper, Uw kracht zich mengen met wat wij zien als onze kracht.
Laat ons versmelten met Uw wezen, o Schepper.
Laat duister en licht vermengd zijn.

Weest één met mij in dit streven.
Er zij Licht!!
Er zij Kracht!!

Laat onze kracht van eenheid uitgaan over deze wereld. Er is geen schuld, er is geen recht, er is eenheid in de werkelijkheid. Weest dan één, o wereld.

Laat uw gedachten uitgaan, opdat de mensen elkander mogen begrijpen en vinden.
Laat uw krachten uitgaan, opdat mensen elkaar leren verstaan.

Geef uw Kracht.....

In de naam van de Eenheid die is de Kracht van onze God.....

In de naam van de Eenheid die wij noemen de liefde van onze God.....

In de naam van de Christus die is de Kracht die ons verbindt en verenigt....

Laat uitgaan van wat hier leeft en de wereld een ogenblik schenken van rust.

Laat ons denken aan hen die eenzaam, ziek, wanhopig zijn.
Zendt hen de kracht van vrede. Nu!!!

O grote Kracht, ik ben één met u. Liefde en eenheid.

Machtige Kracht, laat eenheid er vrede bevestigd zijn in dezen hier, zoals zij dezen zoeken en nu trachten anderen te geven.
Ik zegen u in de naam van de Al-levende Kracht die is de Werkelijkheid, het Begin en het Einde.....

In de naam van deze Kracht: bevestigd zij het Licht, zij de harmonie, de eenheid in alles wat hier (ter instraling) is gebracht, opdat het tot teken zij van de werkelijkheid en de ware vreugde van leven. Die is de enige werkelijkheid achter alle schijn.

Het Licht dat hier tegenwoordig is, doordringe u en doe u uw werkelijkheid beseffen, opdat gij moogt zijn:

Licht in de wereld voor hen die duister zijn.

Kracht in de wereld voor hen die zwak zijn.

Troost in de wereld voor hen die treuren.

En bovenal: opdat gij werkelijkheid moogt zijn voor hen die in waan leven.

Dit zij bevestigd in de naam van de Al-levende Kracht, in naam van de levende Christus, in naam van de werkelijkheid die Gij zijt, Heer.

Zo zij het.....

Vrede ga met u op al uw wegen. Ik heb de taak volvoerd naar mijn beste kunnen.
Ga in Licht.

Noot:

Het was niet mogelijk, de laatste spreker geheel juist weer te geven.

Enkele zeer zacht gesproken woorden waren onverstaanbaar. Waar deze woorden gesproken werden, treft achter de voorgaande zin enkele punten aan.

De gebaren die eveneens niet kunnen worden weergegeven, zijn aangeduid door ingevoegde regels wit.

N.B.

Op vrijdag 25 december a. s. vindt geen bijeenkomst plaats. Wel zal op zaterdag 26 december een kerstwijding worden gehouden in de zaal, aanvang 11 uur.

Een verslag van deze ochtenddienst zal verschijnen in dit blad ter vervanging van de wegvallende bijeenkomst van eerste kerstdag.

Red.